

Prolić

Beremo ulike

Moj brek

Moj mačak

Moj dide

Lovreč

Boška u oktobru

Boškarin

Daž

Visibaba

Moj nono i njigovi kažuni

Moja nona

Snig

PROLETNJICE

Lektorirala: Katerina Zgrablić, prof. hrvatskog jezika

Izradili: knjižničarka i Mladi knjižničari

povodom susreta s istarskim pjesnikom Ivicom Pilatom
(15. ožujka 2010. - OŠ Joakima Rakovca Sveti Lovreč
Pazenatički)

Snig

Prolić

*Sunce sviti,
tići šviću,
rože cvitaju
i drva pupaju.*

*Čuje se glas
čel i čelunci.*

*Ljudi su nakrmili blago
i poli za delon.*

*Voru, kopaju, sade, siju.
Sve je isto kako
i svako lito u prolić.*

D.T., 7. razred
učiteljica: Katerina Zgrablić

*Nič mi ni drajžega,
ni lipčega
i nič mi se ne pjaža već
nego kad po zimi gledan kroz okno
i vidin kako miće, bile pašljice padaju.
Ne kapin ljude ki ne vole snig.
Oni ne znaju kako je lipo ležati na snigu,
teći po njemu i grudati se ž njin.
Miće pašljice padaju,
pak sve veče i veče,
sve gušće i gušće.
Sela i grad i zgledaju
kako da su pokrijeni
jenin lipin,
velikin,
bilin
lancunon.
A kad počne daž
rosickati i padati
boja mu se gubi
i ostaje stari lancun.
Sela i grad i su opet oni stari
i to već ni to.*

S.T., 7. razred
učiteljica: Katerina Zgrablić

Moja nona

*Prva bi se ustala,
ručenje prontala,
muža ustala
i dicu u školu poslala.*

*Dok se je kruh peka
u štašu je tekla,
krave pomuzla
i svinje napojila.*

*Did je na ognjištu sidija
i sam sobon brojija.*

*Prontali su si piti
i seno poli grabiti.
Mučeći su grabljali
i kupe slagali.*

*Kad bi štufi dolí doma
ona bi pošla večeru prontati,
a on blago regulati.
Lita su tako pasivala
dok hi smrt ni rastavila.*

A.P., 7. razred
učiteljica: Katerina Zgrablić

Beremo ulike

Beremo ulike.
Gredu mati, tac, sestra i brat.
Nenemu ni teško ki to je samo jedan put na lito.
Uzmemmo piti i isti.
Beremo bez fermati, ko ne će nas noć čapati.
Ma nu, jeno malo se fermamo, da popijemo i
počakulamo.
Onda jopet počnemo brati, ki torač ne more čekati.
U vriče ćemo hi krgati i s prikolicon u torač
popeljati.

A.M., 3. razred
učiteljica: Mirjana Laković

Moj nono i njigovi kažuni

Moj nono je kako mladić
I dela kaj tić!
Nikada mira nima,
Ni kad je lito, ni kad je zima.
Grotu striže i riže
Pa slaže istarske hiže.
Učinija je veliko delo,
Od grotic složija ciло selo.
Malu istarsku hižu, kažun i šternu
Dojdite vidit poli nas u Badernu!

H.K., 3. razred
učiteljica: Mirjana Laković

Visibaba

*Visibaba bila
na vitru tanca,
sve već se lela i lela
kaj da joj muzika kanta.*

*Mića i sritna
ki je brati ne smimo
pa počiva u miru
kad god riva i kako god zna.*

M.T., 7. razred
učiteljica: Katerina Zgrablić

Moj brek

*Moj brek je zlatno-bili,
kad je na vezu zajno cvili
i molí me da ga dojden razvezati,
da se š njin gren malo prošetati.*

*Kad ga razvežen malo je munjen
i virujte mi tajsti ni jušto nikada zbumjen.
Kad me vidi sve pred sobon mete,
a samo da ga pogladite delati će ča čete.*

L.S., 5. razred
učiteljica: Katerina Zgrablić

Moj mačak

*Moj mačak je lin, po cile dane samo spi.
Bili je kao snig, a munjen kaj šajeta.
Za igrati ne mu se da dignuti,
Ma kad čuje da rošta škudela
Digne se s kauča i počne tuliti kako sirena.
Skrije se spod stola da ga ne moremo najti,
Ma kad ga zove moj tac
Kako strila kroz vrata zleti van
Velik je i debeja
Da bih tepih moga činiti ud njega.*

M.M., 5. razred
učiteljica: Katerina Zgrablić

Daž

*Od nikud je doša črni oblak.
Počelo je migati, grmiti i počeja je padati daž.
Svi su bili bez lumbrije
i počeli su golopati u svoje hiže.
Daž je pada više od kornar menuti.
i puštija je na puti lokve velike i male.
I dosta vode u šterni.
Vni ki su rabili vaditi vodu z šterne
njima se ni dalo.*

M.M., 2. r.
učiteljica: Sanja Hrvatin

Boškarin

Prije nego ča gre na delo
zbudi cišo selo.

Za sobon voz teški vuče
ma ni kuntenat pak zajno buče.

Kad po njivi vore
vrganj mu stari pomore.

Za njin lipe brazde ustaju
ma stešo najveć voli kad gre delo h kraju.

Najsrićniji je kad je u štali
prike mu tamo jušto niš ne falí.

Kad ni kuntenat zna i kapricijati,
pak mi i kakovu brticu dati,
a od tih njigovihi rogi
dobija san i črnicu na nogi.

To je moj boškarin,
lin kaj tovarin!

M.L.L., 7. razred
učiteljica: Katerina Zgrablić

Moj dide

Moj dide je bija malac,
moj dide je stari znašac.
Mičo mu je ime i
za svo blago u štali sam se brine.

Vajka mučii
Vridno dela po lozami,
Cuće sadī

I z velikim hi traktorom doma vozi.

Ima velikę težačkę, hrapave i
od bure crvene ruke,
ali svoje delo dela bez muke.

Jušto u podne na stolici je
uzina i bukaleta pronta.
I kog did kasni nona se jadi.
On već po naprid zna
da će mašu čuti,
pak počne zajno z vrati kantati
da noni jad pasa i
da u miru moru skupa užinati.

U večer, u postelju gre prvi spati
kakog bi se ujutro moga i prvi ustati.

Uz istrijansku kantu delo mu se smije
i nikad mu niš teško ni.
TO JE MOJ DIDE!

I.B., 2. razred
učiteljica: Sanja Hrvatin

Lovreč

O Lovreč moj,
ti si mesto lipo!
Ma svi to znaju
i stari i mlađi.
To je naš grad,
ima veliku kulu,
crikvu i lipu školu.
Lipe su hiže,
od visoke do najniže.

Lovreč je malo mesto,
malо ali vajka čisto!
Svaki voli u Lovreč dojti,
ko u butigu ili na feštu
ma vajka regulani uz lipu veštu!

Lovrečani vole balun plesati,
roženice sviriti
i na tanko i debelo
Zakantati.
Ma ko triba i
ča delati,
anke za to su
vajka pronti!

E.R., 2. razred
učiteljica: Sanja Hrvatin

Boška u oktobru

Po noći u ledenemu oktobru
dokle pada dažd i vitar puše
stara se boška lela
jer je noć vitar donela.

Po staroj boški hitaju šajete
i sicu bošku kaj bajunete.
I čeka brižna boška da sunce zasviti,
ali dana još ni i kaj da ga neće ni biti.

Nevrime je sve jače i jače
i kaj da nebo sve već plače,
ali još vajk se boška drži
i svako zrno od nevrimena biži.

S.R., 7. razred
učiteljica: Katerina Zgrablić